

- puszczanie do zastępczego dysponowania środkami inwestycyjnymi przez bank;
- 13) zaniechanie obowiązku terminowego sprawdzania rachunków przejściowych;
- 14) zaniechanie obowiązków w zakresie sprawozdawczości inwestycyjnej, w tym również zaniechanie ścisłego przestrzegania terminów sprawozdawczości;
- 15) zaniechanie obowiązku dostarczania wykonawcy dokumentacji technicznej w terminach przewidzianych umową;
- 16) zaniechanie innych obowiązków wynikających z przepisów o dyscyplinie inwestycyjnej.

§ 3. W przypadku stwierdzenia naruszenia dyscypliny inwestycyjnej decyzję o zastosowaniu sankcji podejmuje kierownik danej jednostki organizacyjnej, w której nastąpiło naruszenie dyscypliny, zgodnie z przepisami § 13 uchwały powołanej w § 1.

§ 4. 1. Przed nałożeniem sankcji należy dać obwinionemu pracownikowi możliwość złożenia wyjaśnień.

2. Decyzję o zastosowaniu sankcji z uzasadnieniem należy doręczyć pracownikowi wraz z pouczeniem o przysługujących mu środkach prawnych.

§ 5. 1. Od decyzji, wydanych w I instancji, służy odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej szczebla bezpośrednio wyższego.

2. Odwołania można wносить w ciągu 7 dni od doręczenia decyzji za pośrednictwem kierownika jednostki, który wydał orzeczenie.

3. Orzeczenia wydane przez Ministra, orzeczenia wydane w II instancji oraz orzeczenia, od których nie złożono w terminie odwołania — są ostateczne.

§ 6. 1. Kierownicy jednostek, którzy wydają orzeczenia w I instancji, powinni o każdym przypadku zastosowania sankcji zawiadomić kierownika jednostki właściwej do rozpoznania odwołania (§ 5), a jeżeli decyzję wydał inwestor naczelny — Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Zawiadomienie wraz z odpisem decyzji i odwołaniem — jeżeli zostało złożone — należy przesłać niezwłocznie po upływie terminu dla złożenia odwołania.

3. Kierownik jednostki, uprawniony do orzekania w II instancji, może — po rozpoznaniu odwołania — orzeczenie wydane w I instancji zmienić lub uchylić.

§ 7. 1. Sankcja może być wykonana tylko na podstawie orzeczenia ostatecznego.

2. Sankcja, przewidziana w § 12 ust. 1 lit. d) powołanej w § 1 uchwały, może być wykonana dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia przez inwestora szczebla bezpośrednio wyższego w stosunku do inwestora, który wydał orzeczenie w I instancji.

§ 8. Przy orzekaniu sankcji władze orzekające powinny brać pod uwagę częstotliwość przekroczeń oraz stopień winy pracownika, który dopuścił się naruszenia dyscypliny inwestycyjnej.

§ 9. W przypadku gdy naruszenie dyscypliny inwestycyjnej następuje w wyniku złej woli lub rażącego niedbalstwa pracownika i nosi znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych, należy zawiadomić o przestępstwie władze właściwe do ich ścigania.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Ochab

1313

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 22 września 1951 r.

w sprawie ustalenia zasad kontraktacji i umów ramowych z przewoźnikami prywatnymi o przewóz środków opałowych.

Na podstawie pkt 10 uchwały Nr 391 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w opał zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się przedsiębiorstwa handlu hurtowego środkami opałowymi do zawierania umów z przewoźnikami prywatnymi dla wykonania zadań, wynikających z uchwały Nr 391 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w opał.

§ 2. 1. Zawarcie umowy z przewoźnikiem prywatnym dozwolone jest w przypadku, jeśli Państwowa Komunikacja Samochodowa, a w miejscowościach, gdzie jej nie ma — spółdzielnia pracy transportowej stwierdzi, że nie może podjąć się rozwózki środków opałowych bądź że może się podjąć tylko częściowej rozwózki.

2. Warunek ten nie jest wymagany w miejscowościach, gdzie nie ma ani Państwowej Komunikacji Samochodowej, ani spółdzielni pracy transportowej. Od przewoźnika prywatnego należy żądać okazania zaświadczenia wydziału komunikacyjnego prezydium właściwej rady narodowej, że nie został przez ten wydział skierowany do innej pracy. W razie nieprzedstawienia takiego zaświadczenia umowa nie może być zawarta.

§ 3. 1. Umowy mogą być zawierane wyłącznie z osobami legitymującymi się dokumentem, uprawniającym do zarobkowego przewożenia towarów.

2. Warunek ten nie dotyczy rolników wykonujących przewozy towarowe ubocznie i dorywczo wozami konnymi.

§ 4. 1. Umowy mogą być zawarte na poszczególnych okresach dostaw środków opałowych.

2. Umowy zawiera się według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 5. 1. Umowy winny przewidywać wynagrodzenie za przewozy na warunkach określonych w pismach okólnych Ministra Handlu Wewnętrznego Nr U-VI-D-41-c/1 z dnia 20 stycznia 1950 r. i Nr U-VI-D-41-b/6 z dnia 5 sierpnia 1950 r.

2. Umowy mogą przewidywać wynagrodzenie za przestoje w wysokości nie przekraczającej 4 zł za każdą godzinę i tonę nośności pojazdu. Za nieprzerwany przestój powyżej 2 godzin opłaty mogą być zwiększane, jednak nie więcej niż o 50%.

§ 6. Umowy o przewóz węgla, zawarte przez dystrybutorów hurtowych węgla za zgodą właściwych prezydiów rad narodowych, zachowują swoją ważność aż do ich wygaśnięcia również w tych przypadkach, w których oparte zostały na zasadach innych niż ustalone w niniejszym zarządzeniu.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Ochab

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 września 1951 r. (poz. 1313).

U M O W A

zawarta w . . . . . dnia . . . . . 1951 r.
 pomiędzy przedsiębiorstwem . . . . . ,
 reprezentowanym przez upoważnionego ob. . . . .
 . . . . . , zwanym w dalszym ciągu niniejszej
 umowy „hurtownią“, a ob. . . . . ,
 zam. . . . . , przy ul. . . . . ,
 zwanym w dalszym ciągu niniejszej umowy „przewoź-
 nikiem“.

§ 1.

Przewoźnik oświadcza, że jest właścicielem . . . . .
 pojazdów konnych ogólnej ładowności . . . . . ton.
 Ponadto przewoźnik oświadcza:

- 1) że na zasadzie okazanego w oryginale zezwolenia (potwierdzenia zgłoszenia) wydanego przez . . . . . dnia . . . . . za Nr . . . . . jest uprawniony do zarobkowego przewożenia towaru na obszarze . . . . .
- 2) że jest rolnikiem wykonującym przewozy towarowe ubocznie i dorywczo wozami konnymi¹⁾.

§ 2.

Na mocy niniejszej umowy hurtownia będzie udzielać przewoźnikowi zamówień na przewozy środków opałowych z załadunkiem na składzie opałowym i zrzuconiem z pojazdu u odbiorcy w miejscu przez niego wskazanym i dostępnym dla pojazdu, przewoźnik zaś obowiązany będzie wykonywać te zlecenia na warunkach określonych w niniejszej umowie.

§ 3.

Przewoźnik obowiązany jest . . . . .
 . . . . .²⁾

§ 4.

Przewoźnik zobowiązany jest zakontraktowany tabor stawić każdego dnia roboczego o godz. . . . . w składzie hurtowni przy ul. . . . . i pozostawić w rozporządzeniu hurtowni do godz. . . . .

§ 5.

Przewoźnik obowiązany jest powierzone mu środki opałowe według dowodu dostawy hurtowni załadować własnymi narzędziami i dostarczyć za pokwitowaniem pod adresem wskazanym przez hurtownię.

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ W tym miejscu należy ustalić jeden ze sposobów ułatwienia ilościowego odbioru opału spośród przewidzianych w pkt 3 zarządzenia Nr 116 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 7 czerwca 1951 r. zależnie od możliwości lokalnych, przydatności i wyposażenia pojazdów.

§ 6.

Przewoźnik ponosi odpowiedzialność za przewożone środki opałowe od chwili odbioru na składzie w hurtowni do chwili przekazania ich odbiorcy za pokwitowaniem.

§ 7.

Przewoźnik winien umożliwić eskortowanie środków opałowych przez osobę wyznaczoną przez komitet blokowy lub inne organizacje społeczne.

§ 8.

W przypadku nieodebrania środków opałowych przez odbiorcę przewoźnik obowiązany jest przewieźć je z powrotem do składu hurtowni za opłatą taryfową przewidzianą w § 10.

§ 9.

Przewoźnik obowiązany jest uzyskać od odbiorcy potwierdzenie odbioru dostarczonych środków opałowych doręczyć hurtowni najpóźniej następnego dnia po dostawie. W przypadku niewypełnienia przez przewoźnika tego obowiązku lub doręczenia przez niego potwierdzenia odbioru zawierającego zastrzeżenie wadliwości, hurtowni przysługuje prawo wstrzymania wypłaty należności przypadającej przewoźnikowi z tytułu przewozu tej przesyłki aż do czasu otrzymania bezwarunkowego potwierdzenia odbioru przesyłki przez odbiorcę lub ustalenia kwoty odszkodowania należnego odbiorcy.

§ 10.

1. Za dokonane przewozy przewoźnik otrzymywać będzie od hurtowni wynagrodzenie według taryfy przewozów zatwierdzonej pismami okólnymi Ministra Handlu Wewnętrznego Nr U-VI-D-41-c/1 z dnia 20 stycznia 1950 r. i Nr U-VI-D-41-b/6 z dnia 5 sierpnia 1950 r. Jeżeli obowiązuje lokalna taryfa zatwierdzona przez właściwą radę narodową i jest niższa od zatwierdzonej przez Ministra, należy stosować obowiązującą taryfę lokalną.
2. Obliczenie wynagrodzenia będzie dokonywane każdego tygodnia najpóźniej we wtorek za przewozy wykonane w poprzednim tygodniu.

§ 11.

Za przestoje zakontraktowanych środków przewozowych przewoźnik otrzymywać będzie wynagrodzenie w wysokości zł . . . . . za każdą rozpoczętą godzinę i tonę nośności pojazdu. Przestoje poniżej 30 min. nie będą opłacane. Za nieprzerwany przestój ponad . . . . . godz. podwyższa się opłatę o . . . . . %.

§ 12.

O każdorazowej zmianie stanu przydatności i liczebności pojazdów winien przewoźnik niezwłocznie zawiadomić hurtownię na piśmie w terminie 24 godz.

§ 13.

Za niepodstawienie środków transportowych do przewozów lub opóźnienie stawienia przewoźnik zapłaci hurtowni odszkodowanie, które ustala się w ta-

kiej samej wysokości, jak odszkodowanie za przestoje według § 11. Przewoźnik zwolniony jest od płacenia odszkodowania, jeżeli niepodstawienie do dyspozycji środków transportowych nastąpiło na skutek nie zawinionych przez niego:

a) okoliczności.

b) nieprzydatności środka transportowego,

a przewoźnik zawiadomił o nich hurtownię stosownie do § 12.

§ 14.

Przewoźnik opłaca sam wszelkie podatki, świadczenia i należności skarbowe od wykonywanych przez siebie przewozów w zakresie przypadających mu należności.

§ 15.

1. Umowa niniejsza zawarta zostaje na czas od . . . . do . . . . .

2. Umowa ta gaśnie niezwłocznie z chwilą:

- a) odebrania przewoźnikowi uprawnień do zarobkowego przewożenia towarów,
- b) likwidacji hurtowni.

§ 16.

Przez cały czas trwania niniejszej umowy przewoźnikowi nie wolno wykonywać przewozów na zamówienie innych osób w godzinach zatrudnienia przez hurtownię.

§ 17.

Umowa niniejsza sporządzona została w dwóch jedno-brzmiących egzemplarzach, z których każda ze stron otrzymuje po jednym.

§ 18.

Opłaty skarbowe od niniejszej umowy ponosi w całości przewoźnik.

1314

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 23 października 1951 r.

w sprawie likwidacji Urzędu Celnego w Dołujach.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w przedmiocie przekazania spraw celnych do zakresu działania Ministra Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 października 1951 r. likwiduje się Urząd Celny w Dołujach.

§ 2. Ostatecznej likwidacji agend tego urzędu celnego dokona w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. Dyrekcja Ceł w Gdyni.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 października 1951 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. C. Bajera

1315

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 listopada 1951 r.

w sprawie zakresu świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia dla rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 339) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkowie rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej korzystają bezpłatnie ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia utrzymywanych z budżetu Państwa (Ministerstwa Zdrowia), a położonych na terenie powiatu bądź miasta, w którym osoby te zamieszkują — w zakresie przewidzianym w przepisach o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa.

2. Członkami rodziny żołnierza, uprawnionymi do korzystania ze świadczeń przewidzianych w zarządzeniu, są:

- 1) żona, dzieci (własne, przysposobione i pasierbowie) oraz rodzice, jeżeli osoby te w chwili powołania żołnierza do służby pozostawały z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze były na jego utrzymaniu; jednakże rodzice jedynie w przypadku, gdy są niezdolni do pracy zarobkowej

lub przekroczyli wiek: ojciec — 60, a matka — 50 rok życia;

- 2) inni członkowie rodziny żołnierza, którym uprawnienia w zakresie bezpłatnego leczenia nadał Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 2. Za leki, wydawane przez aptekę otwartą, osoby wymienione w § 1 ponoszą opłaty w wysokości ustalonej dla ubezpieczonych. Pozostałą część tych opłat ponosi Państwo z budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia.

§ 3. Dzieci żołnierzy kadrowej służby wojskowej mają pierwszeństwo przy przyjmowaniu do żłobków, domów zdrowia, prewentoriów, domów małych dzieci oraz domów matki i dziecka.

§ 4. 1. Dowodem, uprawniającym do korzystania ze świadczeń, o których mowa w §§ 1 i 3, jest zaświadczenie wydane przez dowódcę jednostki, w której żołnierz pełni służbę, stwierdzające odbywanie przez żołnierza kadrowej służby wojskowej, oraz zaświadczenie prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, właści-